

THEE ZONDER SUIKER

(My giddy aunt)

Komedie in twee bedrijven

door

RAY COONEY

en

JOHN CHAPMAN

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **THEE ZONDER SUIKER - MY GIDDY AUNT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY en JOHN CHAPMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Houseboy

Rahmu

Basil Landau

Jeremy Eppingham

Martin Eppingham

Lady Hester Eppingham

Miss Vana Lupitya

Beatrice Horrocks

N.B.: Indien mogelijk moeten de rollen van Hester en Beatrice door dezelfde actrice gespeeld worden.

PLAATS VAN HANDELING:

De zitkamer en veranda van het huis van Lady Eppingham in Janakpur, India.

TIJD VAN HANDELING:

Heden

EERSTE BEDRIJF:

eerste tafereel: in de late namiddag

tweede tafereel: de volgende morgen

TWEEDE BEDRIJF:

eerste tafereel: enkele minuten later.

tweede tafereel: even later

derde tafereel: die nacht

DECOR:

Het toneel stelt de zitkamer en veranda van het huis van Lady Hester Eppingham voor. Het huis is gelegen in de uitlopers van de Himalaja. De zitkamer beslaat het grootste gedeelte van het toneel. Linksachter ligt achter een kralengordijn een kleine veranda, twee tot drie treden hoger dan de zitkamer. Vanaf de veranda kan men links weer met drie treden omlaag naar de struiken. In de hoek rechtsachter tot midden achter zijn een paar dubbele deuren die naar de hal leiden. Voor links kan men door een glazen deur met een gordijn het balkon zien, dat een voortzetting van de veranda is.

Hoewel het stuk zich in de huidige tijd afspeelt is het decor duidelijk koloniaal Indisch. Er hangt een atmosfeer van verval over de hele woning. Aan de muren hangen koppen van dieren, oude schilderijen en/of platen, legerfoto's en een portret van George V en Mary. Tegen de rechter wand staat een bewerkte wapenkast met een glazen deur. Rechts voor staat een bureau. In het midden rechts staat een ronde tafel met drie stoelen; bij het bureau staat een vierde stoel. In het midden links staat een bank met links daarvan een kleine kruk. Voor de veranda (achter de bank) is een drankenkast waarop glazen, whisky e.d. en een ouderwetse telefoon staat. Links naast de dubbele deuren staat een ouderwetse grammofoon.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Tafereel

Als het doek opgaat is het 6 uur in de middag. Op de achtergrond horen we geluid van vogels. De zitkamer is half donker omdat de blinden voor de jaloeziedeuren zijn neergelaten en de middagzon filtert door de kieren. Het toneel is even leeg maar na een paar seconden worden de dubbele deuren door de houseboy geopend. Samen met hem komt Rahmu, de Indiase bediende van Lady Hester, binnen. Rahmu is ongeveer 50, levendig en maakt het mensen graag naar de zin. De laatste die binnenkomt is Basil Landau, een notaris; hij heeft een koffertje bij zich. Hij is erg precies en wat dikdoenerig. Landau gaat naar links, geeft zijn hoed Rahmu die hem op zijn beurt weer aan de houseboy geeft.

Rahmu: Wilt u alstublieft hier even wachten, Sahib?

Landau (*gaat naar links achter de bank*): Ja. Ik.... eh.... neem aan dat men mij verwacht?

Rahmu: Ja, Sahib, wilt u niet gaan zitten? (*Rahmu en de houseboy willen vertrekken*)

Landau (*ziet de kop van een neushoorn aan de wand*): Goede hemel!

Rahmu: Zei u wat, Sahib?

Landau: Nee. (*haalt wat papieren uit zijn koffer en legt die op tafel*)

Rahmu: Ik denk dat Lady Hester wel spoedig zal komen.

Landau: Dat hoop ik maar. Ik zou graag vanavond de trein naar Bombay nog willen halen.

Rahmu: Ik zal haar van uw wensen op de hoogte brengen, Sahib. (*hij buigt*)

Landau: Het is meer een voornemen dan een wens.

Rahmu: U moet er wel aan denken, Sahib, dat Lady Eppingham al wat ouder wordt.

Rahmu buigt en gaat af door de dubbele deuren. Landau loopt wat rond te kijken en gaat naar de tafel terug. Hij zet zijn koffertje onder de tafel en gaat zitten. Hij bladert door de papieren. Jeremy komt steeds de veranda op en gaat naar links van Landau. Jeremy is begin 20 en is niet zo normaal als hij lijkt.

Jeremy: Zeg....

Landau (*springt verschrikt op*): Goede hemel. (*zet zijn bril af*) Jeremy: Sorry.

Landau: Ik had u niet gehoord.

Jeremy: Dat was het plan ook.

Landau: Oh. *(gaat weer zitten)*

Jeremy: Wordt er voor u gezorgd?

Landau: Eh... ja, dank u. Uw bediende vertelt Lady Hester dat ik aangekomen ben.

Jeremy: Laten we hopen dat u geluk hebt. Ze zal wel slapen. Een drankje?

Landau: Beetje vroeg of niet?

Jeremy: Wat u maar wilt. *(neemt een fles)* U vindt toch niet erg dat ik.....?

Landau: Nee, natuurlijk niet.

Jeremy *(schenkt zich een fors glas in en voegt een heel klein beetje soda toe, gaat dan weer achter de bank staan)*: Zeker dat u ook niet wat wilt?

Landau: Nu ja, misschien toch wel. Maar niet zo'n glas vol alstublieft.

Jeremy *(grinnikt en gaat naar de dranktafel, zet zijn glas neer en schenkt voor Landau in)*: Soda?

Landau: Graag.

Jeremy *(voegt soda toe en geeft Landau het glas)*: Op uw gezondheid.

Landau: En de uwe. *(hij drinkt)*

Jeremy: Schande dat hier niemand is om ons voor te stellen.

Landau: Dat is geen onoverkomelijk probleem. Mijn naam is Landau.

Jeremy: Ah.

Landau: Basil Landau.

Jeremy: Ah, dat is prachtig. *(gaat zitten)* Ze hebben me niet verteld dat we een zekere Basil Landau op bezoek kregen.

Landau: Dat is mogelijk. We hebben Lady Eppingham geschreven.

Jeremy: Dat was volkomen zinloos. Ze heeft het zeker niet gelezen.

Landau: Uw bediende zei dat ze mij verwachtte.

Jeremy: Oh. *(staat op)* U hebt haar nog nooit eerder ontmoet, hè?

Landau: Nee.

Jeremy *(lacht, gaat naar de grammofoon)*: Nu ja, dat hindert niet. *(hij zet een plaat op met vreemde Indiase muziek)* U bent niet toevallig van de politie, hè?

Landau: Goeie hemel, nee. Verwacht u die?

Jeremy *(grinnikt)*: Nog niet. Zit u misschien in de theehandel.

Landau: Ik ben notaris.

Jeremy: Oh, in de papierenhandel.

Landau: Wij hebben zo ons nut.

Jeremy: Ja. *(gaat op de bank zitten)*

Landau *(ergert zich wat aan Jeremy's manier van doen)*: Ik heb uw bediende gevraagd om Lady Eppingham te zeggen dat mijn tijd beperkt was.

Jeremy: Niet zo beperkt als de hare. (*Martin komt binnen. Hij is midden 30, heel macho en erg charmant*)

Martin: Mijn beste man. Het spijt me vreselijk. (*Landau staat op*) Martin. (*ze geven elkaar de hand*)

Landau: Mmm?

Martin: De neef van Lady Eppingham.

Landau: Hoe maakt u het.

Martin: Ik had u hier graag willen begroeten, maar men moet zo nu en dan zijn gezicht laten zien op het landgoed. De inlanders wat in de gaten houden en zo. U hebt mijn broer al ontmoet, zie ik.

Landau (*draait zijn hoofd om naar Jeremy*): Uw?.... Oh ja. Hij was zo vriendelijk mij wat te drinken te geven.

Martin: Schitterend. Heel goed. Ga toch zitten. (*hij gaat zitten*) Blij dat hij u bezig heeft gehouden. Heel goed, Jeremy.

Jeremy (*staat op*): Je had me niks over die brief verteld.

Martin: Mmm?

Jeremy: Van de notaris.

Martin: Die was ook niet voor jou. Die was voor tante Hester. (*tegen Landau*) Ik behandel haar zaken, ziet u. Nu dan, wat kan ik voor u doen?

Landau: Ik zou het op prijs stellen dat met Lady Hester te bespreken.

Martin: Heeft Jeremy u nog niets over haar verteld?

Landau: Nee.

Martin (*na een korte pauze*): Ik denk dat het haar leeftijd is. Ze wordt een beetje verward.

Landau: Verward?

Martin: Ze komt wat in de war door officiële documenten en zo. (*geïrriteerd tegen Jeremy*) En zet die rotmuziek eens af!

Jeremy: Rustig. (*gaat naar de grammofoon*)

Landau: Dan ziet het er naar uit dat mijn werk hier wel wat langer zal duren.

Martin: Klopt. (*Jeremy neemt de plaat van de draaitafel*)

Landau: Misschien kan ik de zaak dan beter met haar echtgenoot bespreken.

Martin: Tante Hester is jammer genoeg weduwe. Sir Harry is jaren geleden gestorven.

Landau: Oh!

Martin: Ik stel voor dat u mij maar vertelt waarvoor u hier bent gekomen.

Landau (*begint toe te geven*): Ik denk toch dat Lady Eppingham beter aanwezig kan zijn, bij wat ik te vertellen heb.

Martin (*gaat naar het bureau en haalt wat papieren uit de la*): Het is eigenlijk vreemd dat in het verleden alle zaken door een notariskantoor

in Londen zijn behandeld. (*Jeremy gaat op de armleuning van de bank zitten*) Cooper, Cooper en Hill.

Landau: Dat klopt.

Martin: Ah. Bent u een partner in die firma?

Landau: Nee. Cooper, Cooper en Hill hebben ons gevraagd namens hen op te treden. U kent dat wel, persoonlijk contact en zo. Maar zoals u al zei; als lady Eppingham door officiële documenten in de war raakt....

Jeremy: Absoluut!

Landau: En als Sir Harry overleden is, dan denk ik dat ik u het best de belangrijkste details kan vertellen.

Martin: Ik verzeker u dat u dat veel tijd zal besparen. (*gaat naar links van Landau*) Mijn tante laat het grootste deel van het werk aan mij over. Ze is al heel gelukkig als ze hier wat rond kan scharrelen en wat toezicht op de tuin kan houden terwijl ik de theeplantage run.

Jeremy (*gaat rechtop zitten*): Met mijn hulp! Vertel ons maar waar het over gaat, meneer Landau.

Landau: Goed. Nu, het gaat eigenlijk over de vader van uw tante.

Martin (*alert*): Lord Rothbury?

Landau: Ja. Het spijt me dat ik u moet meedelen dat hij vorige week overleden is.

Jeremy (*staat op*): Geweldig! (*Landau draait zich verrast om*)

Martin: Jeremy!

Jeremy: Die heeft het lang volgehouden. Hij moet bijna honderd zijn geweest.

Landau: Acht en negentig, om precies te zijn.

Jeremy (*knielt*): Goed, wees dan een beetje preciezer en vertel eens hoe hij de boel verdeeld heeft.

Martin (*komt tussen beide*): U moet het mijn broer niet kwalijk nemen, maar de oude heeft tante Hester jaren lang aan het lijntje gehouden.

Landau: Ik heb begrepen dat hij haar en u beide toch rijkelijk liet leven.

Jeremy: En wat dan nog!

Martin: Wij hebben alle werk gedaan en hij zat lekker in Engeland en streek de winst op.

Landau: Ik neem aan dat u een salaris kreeg, waarvan u kon leven?

Jeremy: Noemt u dit leven? Er is hier niets veranderd sinds Sir Harry is overleden.

Landau: Nu, als u het niet erg vindt dat ik het zeg, maar waarom hebt u niets veranderd?

Martin (*leunt op de tafel*): We hebben gewacht, meneer Landau.

Landau: Gewacht?

Martin: Op vandaag. (*hij gaat zitten*)

Landau: Oh.

Jeremy: Ga door.

Landau (*zet zijn bril op*): Ja. Nu, het testament is heel eenvoudig.

Jeremy: Mooi.

Landau: Deze theeplantage laat hij na aan zijn enige erfgenaam, Lady Eppingham. (*legt de bril op tafel*)

Jeremy: Dat was wel het minste dat hij kon doen.

Martin: Nu, en verder?

Landau: Niets.

Martin: Niets? Maar hij moet een fortuin hebben gehad. Wie krijgt dat dan in hemelsnaam?

Landau: Zijn landgoed in Norfolk heeft hij nagelaten aan Monumentenbeheer.

Martin (*staat op*): Wat?

Landau: Waarschijnlijk om er voor te zorgen dat de successierechten niet te hoog opliepen.... die zijn overigens toch nog 250.000 pond.

Martin: Alle mensen.

Jeremy (*komt tussen beide*): Wilt u eigenlijk zeggen dat de Britse overheid een kwart miljoen inpikt, Monumentenbeheer half Norfolk krijgt en dat tantetje alleen maar deze schamele plantage krijgt?

Landau: Het jaarlijks inkomen van deze plantage is heel behoorlijk. In 1990 (*kijkt in zijn papieren*) was dat 20.000 pond.

Jeremy (*kijkt Martin aan*): Ja, maar ik kan je wel zeggen dat daar nu niet veel meer van over is.

Landau: Mmm? (*bladert wat door de papieren*) Nee, dat klopt. Het is de laatste tien jaar gehalveerd.

Martin: Omdat Lord Rothbury het vertikte ook maar iets van de winst te gebruiken om de boel te moderniseren.

Jeremy: Juist, juist. (*kijkt naar Martin*)

Landau: Hoe dan ook, het is toch een enorme teruggang in zo'n korte periode. (*er wordt gekopt. Rahmu komt binnen gevolgd door de houseboy*)

Rahmu: Sahib.

Martin: Wat is er?

Rahmu: Memsahib zegt dat ze zo snel mogelijk komt.

Martin: Zeg maar dat ik de zaak heb behandeld.

Landau: Ja, stoor haar maar niet om mij.

Tante (*terwijl ze binnenkomt*): Zeg tegen de onderkoning dat hij zijn olifant moet vastbinden dan zal ik ondertussen mijn echtgenoot nuchter zien te krijgen.

Tante komt door de dubbele deuren binnen. Ze is zeventig en heeft een lange groene zijden avondjurk aan uit 1930. Ze heeft een waaier

in de hand. In haar grijze haar draagt ze een tiara. Ze is al jaren 'n beetje excentriek en wat vreemd. Ze is echter heel opgewekt en grappig.

Tante (*tegen Landau*): Ah, daar ben je dus, Harry. Drink niet zoveel voor je naar het bal gaat, lieverd. (*ze neemt de verbaasde Landau het glas uit zijn hand en geeft het aan Rahmu*) Ik denk dat je mijn echtgenoot wat beter in de gaten moet houden.

Rahmu: Ja, memsahib.

Tante (*tegen Landau*): Je bent nog niet eens gekleed, Harry.

Landau (*nerveus*): Mijn naam is Landau, Lady Eppingham. Basil Landau. (*hij steekt zijn hand uit*)

Tante (*slaat hem over zijn hand*): Och, doe toch niet zo gek. Op het bal hebben we gelegenheid genoeg om te dansen.

Landau: Wat zegt u?

Tante: Je zou mij de polka eens moeten zien dansen. La, la, la.

Martin (*tegen tante*): Kom hier maar bij me zitten, tante. (*hij leidt haar naar een stoel*)

Tante: Zit me niet zo op te jagen, Martin, anders krijg je geen zakgeld. (*gaat zitten*) Jeremy, geef jij tante eens een drankje.

Martin: Je weet wat de dokter gezegd heeft.

Tante: Flauwe kul. Geef me een grote whisky. (*Jeremy gaat naar de drank*)

Landau (*komt tussen beide*): Lady Eppingham....

Tante (*draait zich naar hem*): Ah, kom binnen, dokter. (*Landau kijkt om zich heen*)

Martin: We hebben geprobeerd hem uit te leggen dat je hem niet wilde spreken.

Tante: Heel juist. Ik haat dokters. Altijd al.

Landau: Ik ben de dokter niet.

Tante: Je hebt anders nog wel steeds je praktijk.

Landau: Ik ben notaris.

Tante: Ja, natuurlijk. Ik verwachtte u al een tijdje.

Landau: Oh werkelijk? Dat is fijn. (*glimlacht tegen de broers*)

Tante: Ik denk dat ik er wel met doodslag afkom, denkt u niet? (*Landau kijkt haar aan. Zijn glimlach sterft weg*)

Martin (*waarschuwend*): Tante Hester.

Tante (*tegen Landau*): Nu ja, niemand heeft het meer verdiend dan Harry.

Landau: Uw echtgenoot?

Tante: Ik heb hem betrapt toen hij aan het rotzooien was met dat inlandse meisje. Moest ik hem toch wel doodschieten, of niet soms?

Landau: Doodschieten? Oh... (*lacht om haar een plezier te doen*) ja, ja, natuurlijk.

Rahmu (*naar rechts van tante*): Alstublieft, memsahib, maakt u zichzelf niet overstuur. Deze notaris is Basil Landau.

Tante: Ah, nu ja, dan zal hij wel een ellendig lang verhaal hebben. Zeg maar tegen de onderkoning dat hij zonder ons moet gaan.

Rahmu: Ja, memsahib. (*gaat af met het glas van Landau*)

Tante (*kijkt naar Landau*): Zo, dus u bent notaris?... Bent u Cooper, Cooper of Hill?

Landau: Ik kom uit Bombay.

Tante: Zie je wel, die notarissen geven nooit een behoorlijk antwoord.

Martin: Meneer Landau heeft een kantoor in Bombay. (*Jeremy begint met een glas naar tante te gaan*)

Tante: Meen je dat nu?

Jeremy: Hier is uw vergif, tante.

Tante: Dank je, lieve jongen. Ik zal die twee knapen missen als ze weer naar school zijn. Gezondheid. (*tegen Landau*) En nog een lang leven, Harry, schat. (*drinkt*)

Landau: Eh.... cheers.

Tante: Nu, wat wilde u zeggen, meneer Landau?

Martin: Hij komt belangrijke zaken met u bespreken, tante.

Tante: Ja, Cooper, Cooper en Hill.

Martin: Meneer Landau heeft niets met hen te maken.

Tante: Daar geef ik hem groot gelijk in. Het zijn een stelletje oplichters.

Landau: Lady Eppingham, als ik kort mag samenvatten....

Tante: Natuurlijk, absoluut! Jeremy, laat deze heer eens zien waar hij moet zijn. (*Landau reageert verbaasd*)

Jeremy (*gaat naar de drankentafel*): Ja tante. Eh... kan ik u nog eens bijschenken?

Landau: Nee, dank u.

Tante (*tegen Landau*): Nu, schiet op, lieverd. De onderkoning staat op ons te wachten.

Landau: Lady Eppingham, als ik even uw onverdeelde aandacht..... (*Jeremy begint te lachen*)

Tante: Heb ik iets grappigs gezegd, Jeremy?

Jeremy (*draait zich om*): Nee, tante. Maar meneer Landau wel.

Tante: Meneer Landau? Wie is dat nu weer?

Landau: Ik ben meneer Landau.

Tante: Hou op met uzelf altijd voor te stellen, dat is uiterst irritant.

Landau: Het Londens kantoor Cooper, Cooper en Hill heeft mij opgedragen u persoonlijk te bezoeken gezien het onaangename karakter van het nieuws.

Tante: Oh, dat is heel attent van hen. Is er iets aan de hand met de theeaandelen?

Landau: Nee, nee, nee.

Tante: Ze zijn de laatste jaren voortdurend gezakt, weet u.

Landau: Ja, dat heb ik ook gehoord, maar daarvoor ben ik niet gekomen.

Tante: Oh, nu, het was in elk geval heel aardig van u om even langs te komen. Goedemiddag. *(Landau kijkt of hij het in Keulen hoort donderen. Martin neemt tante bij de arm)*

Martin: Er is nog iets anders, tante.

Landau: Ja, ik ben bang dat het iets met uw vader te maken heeft.

Tante: Mijn vader? Goeie hemel, leeft die knaap nog altijd?

Landau: Vorige week is Lord Rothbury op de leeftijd van acht en negentig jaar voortijdig aan zijn einde gekomen.

Tante *(lacht)*: Acht en negentig kun je nauwelijks voortijdig noemen.

Landau *(voorzichtig)*: Wenst u de bijzonderheden te vernemen, Lady Eppingham?

Tante: Ik denk dat deze jurk wat verschoten is in de zon.

Landau *(in de war door deze plotselinge verandering van onderwerp)*: Wat zegt u?

Tante *(wijst naar de jurk)*: Vindt u dat dit roze is?

Landau *(verloren)*: Eh.... ja, ik denk van wel.

Tante: Ja. Nu, zie je wel. Hij was vroeger groen. *(gaat op de bank zitten)*
Ik wil nog wel wat whisky, Jeremy.

Jeremy: Wilt u niet meer over Lord Rothbury horen, tante?

Tante: Ik weet alles over hem, dwaas. Hij is mijn vader. Een losbol van middelbare leeftijd. *(tegen Landau)* Altijd heel keurig hoor. Waarschijnlijk omdat ik enig kind was, zijn oogappel en zo. Nam me vorige week mee naar het debutantenbal. Daar heb ik Harry ontmoet. Weet je dat die onstuimige kerel met me wil trouwen en me mee wil nemen naar India? Ik ben natuurlijk veel te jong. Maar aangezien mijn vader daar een theeplantage heeft, is het misschien wel een goed idee. *(Martin staat op, zet zijn voet op de bureaustoel, Jeremy staat op, gaat met glas naar drankenkast)*

Jeremy: Ik zal u een whisky inschenken, tante.

Landau *(gaat naar Jeremy en geeft hem zijn glas)*: En ik ben van gedachten veranderd, als je het niet erg vindt.

Jeremy: Helemaal niet.

Tante: Ga door, meneer Landau, ga door.

Landau *(gaat naar tante)*: Mmm? Wat zegt u?

Tante: U was aan het vertellen over Lord Rothbury.

Landau: Echt waar? Oh, ja natuurlijk.

Tante: Nu, wat is er met hem aan de hand?

Landau: Hij is gestorven.

Tante (*steekt de jurk vooruit*): Nee, verschoten. (*Landau sluit wanhopig de ogen*)

Martin: Tussen twee haakjes, hoe is het gebeurd?

Tante: Ik zei toch: door de zon. (*Martin gaat op de bank zitten. Jeremy gaat naar de rechterkant van de bank*)

Landau: Ik weet zeker dat Lady Eppingham het prettig zal vinden te weten dat haar vader in het harnas is gestorven.

Tante: Hoe kwam hij daar in vredesnaam aan?

Landau: Tijdens een debat in het Hogerhuis is hij plotseling dood gebleven.

Tante: Hoe wisten ze dat?

Jeremy: Hier is uw whisky, tante.

Tante: Dank je.

Jeremy (*geeft een glas aan Landau*): Meneer Landau.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto